

פתיחות?

מאת

יגאל לביב

החופשי, ובמניות הצמודות לדולרים, בי שיעור ניכר. אולם, כחינה הזירה של הנעשה במשק, בנוסף לשתי העובדות הישירות, האם הביאה השכונות להנחה כי תוכנית הריסון אינה אלא מסך הסוואה למונה לבצע פיתוח בכל זאת. הפיתוח בשער, וגם אם ית' מהמה, הוא יבוא.

המירבק שהגיע ארצה היה חדימשמעי: ממשלת ישראל פנתה לפני ימים אחרים לקרן המטבע הבינלאומי, התייעצה בעניין כוונתה לפתח את הלירה ב-5 ביולי. מקי בל המירבק, ישראל, שלו ידידים בקרן המטבע בארצות-הברית, לא התעצל וטל' פן אל ידודו: האם מקור הידיעה מהימן? התשובה הטלפונית הייתה חדימשמעית: מהלמן ורציני ביותר.

זמן קצר לאחר מכן התברר כי השרים התבקשו לבוד לשיבת ממשלה שתתקיים ביום שני בבוקר, ונוכחותם חובה. שתי עובדות אלו יוצרות סבירות לאפשרות שממשלת ישראל תפחת את הלירה ביום שישי הקרוב. אם אמנם תחליט הממשלה על הפיתוח, סביר כי השער החדש יהיה לפחות שש לירות לדולר. כבר כיום מקבלים היצואנים 5.40 לירות לדולר, והפיתוח יצטרך לתת עידוד רציני ליצואנים.

יש סיבה מרכזית להכרח לפתח את הלירה: "התוכנית-החירום הלאומית" המוצעת אינה תוכנית, אין בה חירום וי אינה לאומית.

מכל ההצעות והתוכניות, סביר כי ההח' מרות החדשות יהיו:

- 5% מט רכוש כללי נוסף.
 - הגדלת היטל הקבוא ב-10%.
 - מילווה חובה נוסף של 3%.
- האוצר מתכוון לאסור כל בנייה של דירות-פאר, מישרדים ובנייה ציבורית. צעד נוסף הוא הקטנת הוצאות הממשלה. בעיקר בתקציבי הפיתוח, בשני מיליארד לירות. לצעדים אלה אין תועלת רבה. אין שר-האוצר יכול להטיל מיסים גלויים, בגלל התחייבותו בפני ההסתדרות

שלא יטיל השנה מיסים. ההסתדרות גם לא תיתן לעקר בגלוי את תוספת-היוקר הח' דשה. כנגד שני המיליארד שיקבץ האוצר צר בתקציב-הפיתוח, עליו להוציא השנה יותר מסכום זה לעבודות ביטחוניות כי צפון הארץ, בעיקר בעיירות הפיתוח.

מבחינת המשק, כפי שהוכיח לאחרונה ד"ר צבי זוסמן, מנהל מחלקת-המחקר של בנק ישראל, לא היה לתוספת היוקר השפעה אינפלציונית, והיא פיצתה את ה' שכירים על ההתייקרויות וירידת כוח' הקניה שלהם. כמיליון מועסקים יקבלו כל אחד 200 לירות תוספת טטו לחודש, או 200 מיליון לכולם יחד לחודש. תוספת זו תתרוקן מתוכו תוך זמן קצר, בגלל גל' ההתייקרויות החדש שיגרמו היטלי הייבוא, שייקרו את כלל מוצרי-הייבוא, וגם בגלל התייקרויות המוצרים הישרא' ליים עם הגידול בעלויות הייצור הנובעת מתוספת-היוקר ומילוה החובה. אין ספק

מה משמעות ישיבת הממשלה שנוקבעה ליום השישי הקרוב?

כי המעסיקים יעבירו תוספת הוצאות זו על הצרכן, עליי העלאת מחירים. המסקנה: הצעדים החדשים של הממשלה יביאו למראית-עין ל' הגרדת השכר, ולמעשה להקטנת ש' כוח-הקניה שלו. צפוי גל התי' ייקרויות חדש, הגרדה נוספת של כמות הכסף בשוק. האינפלציה

מאה לירות ריאליות?

תמשיך דההור. כוח-הקניה של ה' שכירים יקטן.

עובדות אלו ידועות גם לאוצר, ועצמת העין שלו מהן באה כנראה בגלל הידיעה כי הפיתוח בשער. הצעדים עליהם החליטה הממי' שנה כשייכחה המיווחדת כלי' שלישי, הם למעשה מסך-עשן ה' מכוון להסתיר את הצעד האמיתי הצפוי, אוי ככר השכונות: הפיתוח. הפיתוח יפגע אף הוא קודם כל בשכ' רים, ובסקטור היצרני. כל בעלי הרכוש והנכסים, ואלה המרוויחים מחו'ל, ייהנו. מה-הרכוש הנוסף של 5% הוא כאסס לעו' מת הפגיעה במקבלי המשכורות. האוצר פועל מזה שנים נגד השכירים בסברו כי הם המקור לכוח-הקניה המציף את השוק. כל תוכניות המיסוי של האוצר מכוונות כל העת רק נגד הסקטור היצרני, הנמצא במילא במעגל-המיסים.

חלק נכבד ביותר של המשק נמ' צא למעשה מחוץ למעגל משלמי המיסים. נתונים רשמיים של האוצר, שהתגלו למבקר-החמדינה, מראים כי לסוף מארס 1973 לא שילמו שני עשירישים של העצמאיים והחברות את המס המוגיע מהם לשנת 1970 ושנים קודמות!

כך המצב לגבי מי שכבר יש לו תיק. אולם מתברר כי רק 13 אלף עצמאיים מנהלים ספרים, בעוד 77 אלף עצמאיים אינם מנהלים ספרים כלל, והמס נגבה מהם במשא-ומתן, כמו תגרנים בשוק. כי אשר אין למס-הכנסה כל מושג על היקף ההכנסות שלהם. ענפים שלמים הם למעשה מחוץ

ש'אם ישנו אירגוני-הפידאיון את עמדתם, והיו מוכנים להסדר שיכלול את ישראל, תשתנה גם עמדת ממשלת ישראל. כראיון בנוו-ז'ויק סגר רבין בטריקה גם את הדלת הזאת. בתשובה לשאלה מפורשת של בורשגרייב הפיקח, אם הוא מוכן למשא- ומתן עם הפלסטינים בתנאי שאלה יסכימו לדריקים בשלום עם ישראל ויסתפקו במדי' נה בגדה וברצועה, השיב רבין בצורה מוחצת שהדבר אינו בא בחשבון. הסיכום: הודעה לפלסטינים שישראל לא

למענה המיסוי: ענף היהלומים, למשל, שמחזורו כשני מיליארד ל' רות, משלם מס לפי הסכמ, ולא לפי ספרים!

חברות מקרקעין ובנייה — לפי הסכמ. מרבית העובדים עם מישרד-הביטחון קיב' לו משום-מה פטור מניכוי מס: על רכי'

השכר ברוטו גדל השכר נמו קטן!

שות, באמצעות כאלף ספקים של מוצ' רים, במיליארד וחצי לירות, גבו רק 15 מיליון לירות מסים!

כאשר כבר מכניס האוצר משהו למע- גל התשלומים, הרי הפיגור בתשלומים הוא מהריר. בעוד שלשכיר מנכים כל חודש את המיסים, העצמאי והחברה משלמים מיקדמה פעם ברבע שנה. השנה יש פיגור של יותר מיליארד לירות בתשלומי ה' מיקדמות. הרווח של המפגרים הללו הוא 30% לשנה, — או 300 מיליון ל' רווח על המיסים שלא שילמו למרות שהיויבו. כאשר אין האוצר מצליח לגבות כמה מיליארדים טובים של מיסים, מה הפלא שהוא מהדק את חגורת המיסוי יותר ויותר על אלה שנפלו בפ' המיסוי?

הכבדת המיסוי על אלה שכבר משלמים מיסים, במקום הטלת מיסוי על המשתמשים, כמוה כי מעשיה על אותו יהודי שאיבד מטי' בע' וחופשה ליד הפנס — לא כיוון ששם איבד אותה, אלא כיוון ששם יש אור.

תישא ותיתן איתם בשום צורה, בשום תנאי, אם תהיה עמדתם קיצונית או מתונה ככל שיהיה. זוהי הכוח-מילחמה טוטאלית. • ירדן: גישה זו יכולה להביא לפחות למשא-ומתן עם ירדן. רבין קיבל את כל הניסוחים של המלך חוסיין לגבי הבעיה הפלסטינית. מקבל את ההגדרה של הממלכה ההאשמית כ"מדינה ירדנית-פלסטינית". מס' כים אפילו שהמילחמה הירדנית למשא- ומתן הכלול יסודות פלסטיניים, "מתונים" (המשך בעמוד 16)